

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๙-๖๑๗๒

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ ๑๖ เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๘ หน้า ๑, ๓ มูลค่าข่าว ๔๑๘,๑๑๐.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

สฎิปหน้า 1 เดลินิวส์

ก วัลณี “อูยตุร์” ครูรักโครมซ์เมมาในสังคมโลก และเกิดกระแสที่ดูเหมือนหลายชาติจะ “ไม่ชอบไทย” อย่างไรก็ดี หากพิจารณาอย่างแยกแยะเป็นรายกรณีแล้ว เชื่อแน่ว่า “ไทยเป็นที่ชื่นชอบ” ของชาติต่าง ๆ ในหลายกรณี รวมถึงกับ “เกาหลีใต้” ที่ผ่านมามากมาย...มี “ไทยต่อเกาหลี” แต่จริง ๆ แล้ว...กับ “เกาหลีเหนือไทย” ก็มี ทั้งนี้ อันสืบเนื่องจากการที่ อ.พัทธยา จิตต์เมตตา อาจารย์ประจำ

ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ได้รับรางวัลผู้สอนภาษาไทยดีเด่น ประจำปีการศึกษา 2556 ที่เกาหลีใต้ ด้วยการประเมินผลจากผู้เรียน โดยได้รับโล่และรางวัลจากมหาวิทยาลัยปูซาน ภาษา และกิจการต่างประเทศ...นี่ก็ฉายภาพได้

“ไปสอนมา 1 ปีแล้ว คือสอนเมื่อเดือน มี.ค. 2556 ถึง 2557 เป็นความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยที่ไปสอนชื่อ มหาวิทยาลัยปูซาน ภาษา และกิจการต่างประเทศ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่สอนเกี่ยวกับภาษาโดยตรง และที่เคยไปสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยฮันุกุก ภาษา และกิจการต่างประเทศ มาก่อน รวมถึงสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติสอนให้เจ้าหน้าที่ที่เป็นนักการทูตในกลุ่มอาเซียนด้วย”...อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มศว แจกแจงที่มาที่ไปให้ฟังพร้อมทั้งบอกว่า...ที่เกาหลีใต้มีสอนหลายภาษา การเรียนภาษาต่างประเทศที่นั่นเป็นวิสัยทัศน์ของผู้เฝ้าฯ ซึ่งเตรียมเรื่องนี้มากกว่า 30 ปีแล้ว โดยมหาวิทยาลัยฮันุกุกฯ สอนภาษาต่างประเทศมากกว่า 60 ปีแล้ว เป็นต้นแบบให้กับมหาวิทยาลัยปูซานฯ

“เกาหลีใต้เปิดสอนภาษาไทยมากกว่า 60 ปี จึงไม่สงสัยเลยว่าทำไมคนเกาหลีมีบริษัทข้ามชาติมาเจริญงอกงามในประเทศไทย จึงไม่แปลกว่าทำไมเขาถึงรู้เรา...เขาคิดการณ์ไกล เริ่มเรียนหลายภาษาในโลกนี้ ทั้ง ๆ ที่ตอนนั้นเขายังไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะมาลงทุนในไทย แต่เขามองว่าข้างหน้าต้องมแน่ ดังนั้น เขาจึงสอนภาษาไทย และหลาย ๆ ภาษาในเอเชีย อย่างเวียดนาม พม่า อาหรับ เป็นต้น”...อ.พัทธยา ระบุ และว่า...มหาวิทยาลัยในยุโรป ในอเมริกา ก็สอนภาษาไทยมานานแล้วเช่นกัน เกาหลีเรียนภาษาไทยก่อนยุค “ไทยเอนกเกาหลี” อ.พัทธยา ระบุอีกว่า...กระทรวงศึกษาธิการไทยในเกาหลีใต้

ในปัจจุบันนั้น ก็ต้องนับว่าค่อนข้างตื่นตัวกันไม่น้อย มีผู้สนใจเรียนจำนวนมาก เฉพาะที่มหาวิทยาลัยปูซานฯ ปีหนึ่ง ๆ เรียนกันประมาณ 60 คน แบ่งได้เป็น 2 ชั้นเรียน และจากจำนวนผู้ที่เรียน ราวครึ่งหนึ่งจะมีเป้าหมาย อยากทำอาชีพที่เกี่ยวกับภาษาไทย จะทำงานบริษัทเกาหลีไทย ซึ่งผู้เรียนกลุ่มนี้จะเรียนได้ดี และก็จะ มีส่วนหนึ่งที่เรียนภาษาไทยเพราะรู้จักเมืองไทยในด้าน การท่องเที่ยว อยากมาเที่ยวเมืองไทย โดยในแต่ละปีมหาวิทยาลัยเหล่านี้จะเชิญครูคนไทยไปสอนในฐานะ “Native Speaker” ซึ่งก็คือคนไทย

สามารถสร้างทัศนคติให้ผู้เรียนเกิดความรักในภาษาไทยได้ ไม่คิดว่าภาษาไทยยากจนเกินไป ก็จะทำให้เขาตั้งใจเรียนมากขึ้น มุ่งมั่นมากขึ้น

“ภาษาไทยเป็นที่รู้ลือว่ายาก รายละเอียดเยอะ เช่น วรรณยุกต์ ทำให้เขาออกเสียงไม่ได้ ต่างจากภาษาของเขา คือโครงสร้างก็ต่าง เป็นอีกแบบ ทำให้การเรียนเกิดความท้อท้อ จึงต้องสอนเรื่องยาก ๆ ให้เป็นเรื่องง่าย ผู้เรียนจึงจะเกิดกำลังใจ”

สำหรับ **หลักสูตรที่สอนคนเกาหลีได้** นั้น อาจารย์ภาควิชาภาษาไทยฯ คณะมนุษยศาสตร์ มศว บอกว่า...เริ่มต้นจะเน้นเพื่อการสื่อสาร คือเพื่อสื่อสารให้ได้ และในเบื้องต้นจะเน้นการฟัง-การพูด ตามด้วยการ

อ่าน-การเขียน ตัวอักษร รูปอักษร พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การผสมคำ ประโยค ชนิดประโยค พวกนี้ก็จะตามมา ซึ่งหลักสูตรจะแบ่งเป็นส่วน ๆ คือ ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษาไทย หลักภาษา และ ที่ทิ้งไม่ได้ คือ วัฒนธรรมไทย ซึ่งจะแทรกไประหว่างที่สอน อาทิ การทักทาย อาหาร ศาสนา วัด สถาบันทางสังคม เช่น ระบบกษัตริย์ เพื่อที่เขาจะได้สื่อสารภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม

“การเรียน คือปี 1 ปี 2 ปี 3 ปี 4 ค่อย ๆ เพิ่มความยาก...คนที่เรียนภาษาไทย เขามาเมืองไทยแน่นอน เด็กเกาหลีได้เกิน 80% เรียน

ภาษาอะไรแล้วเขาจะไปประเทศนั้น เพราะศักยภาพเขาถึง ฐานะทางการเงินเขาดี โดยไม่ต้องขอพ่อแม่เพิ่มเลย”

นอกจากเป็นคุณครู เป็นอาจารย์ในห้องเรียนแล้ว อ.พัทธยา ยังทำหน้าที่นอกเวลาเรียนอีกด้วย ซึ่งหากเป็นอาจารย์ชาติอื่น ๆ สอนเสร็จก็กลับบ้าน แต่ด้วยความที่เป็นครูไทย ที่เปรียบเสมือนพ่อแม่คนที่สอง ที่เป็นจิตวิญญาณ อ.พัทธยา จะใส่ใจลูกศิษย์ที่สอน จะเพิ่มเติม จะหาวิธีที่จะช่วยเหลือ ไม่ปล่อยปละละเลย เด็กที่เรียนภาษาไทยสามารถจะมาปรึกษาหลังเลิกเรียนได้ด้วย

“คือเราไปที่ไหน เราเห็นเด็กเรียนอ่อน เราไม่ทอดทิ้ง และหาทางให้เขาเข้าสู่ห้องเรียนให้ได้ ลูกศิษย์ก็จะติดเราหมด ในขณะที่หากเป็นครูฝรั่ง สอนเสร็จก็กลับบ้านเลย ถ้าไม่มีโอทีก็ไม่อยู่ ซึ่งไม่ใช่เขาเลี้ยงน้ำใจ แต่วัฒนธรรมของเขาเป็นอย่างนั้น”

และก็จะด้วยเหตุนี้ จากการประเมินผลการเรียนการสอนปีการศึกษา 2556 ทำให้ อ.พัทธยา จิตต์เมตตา อาจารย์ มศว ได้รับรางวัลผู้สอนภาษาไทยดีเด่น จากมหาวิทยาลัยบูรพาฯ ด้วยการประเมินผลจากผู้เรียน ดังที่ได้ระบุไว้แต่ตอนต้น

ทั้งนี้ มองไปที่เกาหลีใต้ ในแง่การตื่นตัว “การเท่อภาษาไทยของชาวเกาหลีใต้” นี้ก็ย่อมจะ “ส่งผลดีต่อประเทศไทยได้” ในแง่ของการท่องเที่ยว ในแง่การมีส่วนช่วยผลักดันเศรษฐกิจประเทศไทยให้หายชวนเซ ซึ่งเมื่อคนเกาหลีได้มาเที่ยวเมืองไทย แล้วประทับใจไทยประทับใจบุคลิกภาพ นิสัยใจคอที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รอยยิ้ม การเกื้อกูลของคนไทยเรา...นี่ก็ย่อมจะเป็นสิ่งดี

“ภาษาไทย” นี้เป็น “ธงนำให้เกาหลีเท่อไทย” ได้ ทว่า “จะให้เท่อยั่งยืน” นั่นก็ “ต้องอยู่ที่คนไทย” จะทำให้เป็นแบบ “ไทยเท่อเกาหลี” ได้มั๊ย??